

A – A Közszolgálati Törvényszék tevékenysége 2008-ban

Paul Mahoney elnök

1. A 2008. év fontos eseménye volt a Törvényszék háromévenkénti első részleges megújulása. Ugyanis a Bíróság Alapokmánya melléklete 2. cikke második bekezdésének első mondatától eltérően a Törvényszék három bírójának feladata a megbízatásuk első három évének elteltével, azaz 2008. szeptember 30-án lejárt. 2008. június 27-én az Európai Unió Tanácsa megújította a három érintett bíró megbízatását. 2008. szeptember 24-én P. Mahoney-t újra a Törvényszék elnökévé választották, míg H. Kanninent és S. Gervasonit a második, illetve az első tanács elnökévé választották.

2. 1998 óta az évente benyújtott közszolgálati tárgyú keresetek száma folyamatosan növekedett (a 2001-es és 2002-es állandósulás kivételével). 2008-ban 111 új keresetlevéllel, az előterjesztett keresetek száma jelentősen csökkent az előző évhez képest (2007-ben 157), tíz év óta először. Nyilvánvalóan korai mindebben a közösségi közszolgálati jogvitáknak az utóbbi évekre jellemző növekedési irányának megfordulását látni, de az a szabály, amely szerint a Közszolgálati Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére – amely 2007. november 1-jén a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatával lépett hatályba –, szerepet játszhatott a megállapított változásban.

2008-ban a Törvényszék 129 ügyet fejezett be. A befejezett és az érkezett ügyek egyenlege tehát pozitív, amelynek következtében a Közszolgálati Törvényszék létrehozása óta először a folyamatban lévő ügyek száma enyhén csökken (2008-ban 217, míg 2007-ben 235).

2008-ban az ügyek 53%-a fejeződött be ítélettel és 47%-a végzéssel. Az eljárás átlagos időtartama 19,7 hónap az ítéletek és 14 hónap a végzések esetében, ami az előző évhez képest az eljárás átlagos időtartamának enyhe növekedését jelenti. A Törvényszék 37 határozatával szemben jelentettek be fellebbezést az Elsőfokú Bíróság előtt, ami a Törvényszék által meghozott megtámadható határozatok 37%-át, az összes befejezett határozat – a keresettől való elállás miatti befejezéseket nem számítva – 35%-át jelenti. Az Elsőfokú Bíróság a Közszolgálati Törvényszék 7 határozatát helyezte hatályon kívül.

3. Ezen év során a Közszolgálati Törvényszék erőfeszítéseket tett, hogy eleget tegyen a jogalkotó azon felhívásának, hogy az eljárás bármely szakaszában könnyítse meg a jogvita egyezség útján történő rendezését. Így 7 jogvitát lehetett befejezni a Közszolgálati Törvényszék által kezdeményezett egyezség útján: a leggyakrabban az előadó bíró által szervezett informális találkozón vagy a tárgyalás során.¹

4. Végül 2008-ban a Közszolgálati Törvényszék teljessé tette a saját eljárási eszközkészletét a feleknek szóló gyakorlati útmutató 2008. május 1-jei hatálybalépésével. Ez a gyakorlati útmutató többek között tartalmazza a valamennyi költségmentesség iránti kérelem

¹ A Közszolgálati Törvényszék kezdeményezésére a tárgyalás napján megkötött egyezségekre vonatkozó példaként lásd az F-81/06. sz., *Duyster kontra Bizottság* ügyben 2008. szeptember 4-én hozott végzést, amelyben az eljárás tárgyát képező bizonyos eseményekkel a felperes számára okozott kellemetlenségeket elismerve az alperes vállalta 2000 euró általános összegnek az érdekelt számára való megfizetését, valamint a felperesnek szóló levél aláírását, annak a felperes személyi aktájához való csatolását és annak utóbbival való közlését.

benyújtásához kötelezően alkalmazandó nyomtatványt, valamint a költségmentesség iránti kérelmet előterjesztőknek szóló tájékoztatót.

5. Az alábbi ismertető először is az év leglényegesebb határozatait mutatja be a következő sorrendben: a jogszerűséggel kapcsolatos és a kártérítési jogviták (I.), az ideiglenes intézkedés iránti eljárások (II.) és a költségmentesség iránti kérelmek (III.).

I. A jogszerűséggel kapcsolatos és a kártérítési jogviták

Ebben a részben eljárási és érdemi szempontból, valamint a költségek kérdését illetően a legjelentősebb határozatok vizsgálatára kerül sor.

Eljárási szempontok

1. A Közszolgálati Törvényszék hatásköre

Az F-88/07. sz., *Domínguez González kontra Bizottság* ügyben 2008. november 12-én hozott végzésében a Közszolgálati Törvényszék a belga jog szerinti, a brüsszeli bíróságok illetékességének kikötését tartalmazó munkaszerződés végrehajtásából eredő jogvitával szembesült, amelynek tárgya műszaki támogatás nyújtása volt a harmadik országok számára nyújtott humanitárius segítség keretében. A Közszolgálati Törvényszék, miután ellenőrizte, hogy az említett szerződés esetében az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek helyett a nemzeti jog kikötése az alperes jogos érdekeit tükrözi, és nem minősül eljárással való visszaélésnek, megállapította, hogy nem rendelkezik hatáskörrel az említett végzés végrehajtásából eredő jogvitára.

2. Elfogadhatósági feltételek

Az F-4/07. sz., *Skoulidi kontra Bizottság* ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kifejtette egyrészt, hogy a sérelmet okozó aktus esetében az intézménynek ezen aktus elfogadásával kapcsolatos magatartása csak abban az esetben alapozhat meg egy olyan kártérítési keresetet, amely vonatkozásában a jogvitát megelőző eljárás az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 90. cikkének (1) bekezdése szerinti kérelemmel kezdődik, ha a kérdéses magatartás elválasztható a sérelmet okozó aktustól, másrészt és főként ha a tisztviselő jogosult pusztán kártérítési kereset keretében – az említett aktus megsemmisítése iránti kérelem nélkül – igényelni az álláspontja szerint számára sérelmet okozó aktus káros következményeinek helyreállítását, feltéve, hogy a pert megelőző eljárást az említett aktussal szembeni panasz útján kezdeményezik a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint, mivel be kell tartani az e rendelkezésben előírt három hónapos határidőt annak érdekében, hogy a felperes keresetet indíthasson a vagyoni vagy a jelen esetben nem vagyoni kárának megtérítése iránt.

Az F-103/05. sz., *Pickering kontra Bizottság* ügyben és az F-112/05. sz., *Bain és társai kontra Bizottság* ügyben 2008. április 23-án hozott ítéletekben a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy az illetményelszámolásokat általában sérelmet okozó aktusnak tekintik, amennyiben azokból tűnik ki, hogy hátrány érte a tisztviselő vagyoni jogosultságait, azonban a sérelmet okozó aktus valójában a kinevezésre jogosult hatóság azon határozata, amelyben csökkentti vagy megszünteti a tisztviselőnek addig járó kifizetést, és amely az illetményelszámolásában feltüntetésre került.

Az F-58/07. sz., *Collote kontra Bizottság* ügyben 2008. december 11-én hozott ítéletben a Törvényszék úgy határozott, hogy abban az esetben, ha panasz benyújtására nyitva álló határidőn belül két egymást követően benyújtott panasznak a kinevezésre jogosult hatóság két egymást követő határozata képezi a tárgyát, amennyiben a második panasz az első panaszhoz képest új tényeket tartalmaz, akkor a második panaszt elutasító határozatot olyan új határozatnak kell tekinteni, amelyet az első panaszt elutasító határozat újbóli – a második panasz fényében történt – felülvizsgálatát követően hoztak. Ennélfogva a keresetindítási határidő a második panaszra adott válasz közlésének időpontjával kezdődik.

3. Közbenső eljárási kérdések

a) Elfogadhatatlansági kifogás

A fent hivatkozott *Domínguez González kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletben az alperes által felhozott elfogadhatatlansági és a hatáskör hiányára alapított kifogás nyomán a Közszolgálati Törvényszék, a szóbeli tárgyalás megszervezését követően, első alkalommal határozott végzéssel a hatásköréről az eljárási szabályzata 78. cikke 2. §-ának második bekezdésében szereplő rendelkezés alapján, amely előírja, hogy ha a Törvényszék másként nem határoz, a közbenső kérdésről való határozathozatal iránti kérelemről szóló eljárást követően az eljárás a továbbiakban szóbeli.

b) Iratok eltávolítása iránti kérelem

Az F-06/07. sz., *Suvikas kontra Tanács* ügyben 2008. május 8-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy távolítsák el az ügy aktájából a kiválasztási eljárás során a kiválasztási tanácsadó bizottság egy tagja által kidolgozott iratokat, mivel ezeket a felperes egy olyan harmadik személy közvetítésével kapta, aki azokat maga is jogellenesen szerezte meg.

4. Megsemmisítés iránti jogviták: a jogszabály hatályának megsértésére alapított jogalap hivatalból történő vizsgálata

Az F-31/07. sz., *Putterie-De-Beukelaer kontra Bizottság* ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletben* (amely ellen az Elsőfokú Bíróság előtt fellebbezést terjesztettek elő) a Közszolgálati Törvényszék hivatalból vizsgálandó jogalapnak minősítette a jogszabály hatályának megsértésére alapított jogalapot. A Közszolgálati Törvényszék ugyanis megállapította, hogy a törvényesség megállapítására vonatkozó kötelezettségét szegné meg, ha nem állapítaná meg – akár a felek erre vonatkozó hivatkozásának hiányában is –, hogy az előtte vitatott határozat olyan jogi normán alapul, amely az adott esetre nem alkalmazható, és ebből következően az előtte folyamatban lévő jogvitát maga is ilyen jogi norma alapján döntené el.

Az ügyek érdeméről

Az év leglényegesebb határozatait fogom megemlíteni az alapelvekkel kapcsolatban, majd a személyzeti szabályzat fejezeteinek sorrendjében haladva a tisztviselő jogaival és kötelezettségeivel, a tisztviselő előmenetelével, a tisztviselők javadalmazásával és szociális biztonsági ellátásaival, végül az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek értelmezésével kapcsolatban.

1. Alapelvek

a) Jogellenes közigazgatási aktus visszavonása

Az F-51/07. sz., *Bui Van kontra Bizottság* ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletben* (amely ellen az Elsőfokú Bíróság előtt fellebbezést terjesztettek elő) a Közszolgálati Törvényszék, amely a jogellenes közigazgatási aktus visszavonása jogszerűségének kérdésével szembesült, kifejtette, hogy az ilyen visszavonásnak ésszerű határidőn belül kell történnie, amelyet az egyes ügyek olyan sajátos körülményei alapján kell értékelni, mint a jogvita tétje az érdekelt számára, az ügy bonyolultsága, a felek magatartása, az a tény, hogy az aktus keletkeztet-e alanyi jogokat, valamint az érdekek mérlegelése. Főszabály szerint ésszerűnek kell tekinteni az olyan visszavonási határidőt, amely megfelel a személyzeti szabályzat 91. cikke (3) bekezdésében előírt három hónapos keresetindítási határidőnek. Mivel e határidő köti magát az adminisztrációt is, az ez utóbbi által visszavonni kívánt határozat elfogadásának napját kell kezdő időpontnak tekinteni.

Ezenkívül a Közszolgálati Törvényszék akként határozott, hogy a jogellenes aktust visszavonó határozatnak az érintett tisztviselő védelemhez való jogának tiszteletben tartásával kell történnie. A Törvényszék a jelen esetben úgy vélte, hogy a felperes meghallgatáshoz való jogának megsértése nem befolyásolhatta a megtámadott aktus tartalmát, amennyiben a felperes által a Törvényszék elé terjesztett észrevételek semmilyen kiegészítő információt nem tartalmaztak ahhoz képest, ami már a Bizottság rendelkezésére

* A csillaggal jelölt ítéleteket az Európai Unió valamennyi hivatalos nyelvére lefordították.

állt. A Törvényszék azonban úgy vélte, hogy a Bizottság a felperes meghallgatáshoz való jogának megsértésével olyan szolgálati hibát követett el, amelyért felelős.

b) A közösségi bíróság ítéletének végrehajtása

Az F-15/05. sz., *Andres és társai kontra EKB* ügyben 2004. június 28-án hozott ítéletében* a Törvényszék teljes ülésben eljárva úgy határozott, hogy amennyiben egy megsemmisítést kimondó ítélet végrehajtása különleges nehézségekkel jár, az érintett intézmény bármely olyan határozatot meghozhat, amely méltányosan megtérítheti a megsemmisített határozatból következően az érintettek által elszenvedett hátrányokat. Ebben az összefüggésben az adminisztráció párbeszédet kezdeményezhet velük, hogy megpróbáljon velük olyan megállapodásra jutni, amely méltányos kártérítést nyújt az őket ért jogellenességért. Azon ítélet végrehajtását illetően, amely megállapította, hogy egy adott évben az Európai Központi Bank személyi állományának illetménykiigazítási eljárása jogellenes volt, mivel nem folytattak le szabályszerű és megfelelő konzultációt a személyzeti bizottsággal, méltányos és ésszerű megoldásnak minősül azon kompromisszum elfogadása, amely a következőkből áll: egyrészt a konzultációnak a következő évekre vonatkozó kibővítéséből – amelyek esetében az szintén hiányzik –, valamint bizonyos helyesbítő adatok figyelembevételéből, amennyiben az a személyi állomány számára kedvező, másrészt az említett konzultációból eredő illetményemelések kedvezményének a személyi állomány egészére és nem csak a felperesekre való kiterjesztése, abban az esetben is, ha a megállapított emelések visszamenőleges hatállyal való felruházását rendkívüli nehézségek akadályozzák.

c) Az arányosság elve

Az F-135/07. sz., *Smadja kontra Bizottság* ügyben 2008. szeptember 9-én hozott ítéletében (amely ellen fellebbezést terjesztettek elő az Elsőfokú Bíróság előtt) a Közszolgálati Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a közigazgatási aktus visszamenőleges hatálya valamely alapelv, mint például az arányosság elve tiszteletben tartása biztosítékának minősülhet. A jelen esetben azáltal, hogy megfelelő ok nélkül nem rendelkezett a felperes kinevezéséről szóló, az új személyzeti szabályzat hatálybalépését követően elfogadott határozatnak a régi személyzeti szabályzat alapján elfogadott – az Elsőfokú Bíróság ítéletével megsemmisített – eredeti határozat elfogadásának időpontjára való visszamenőleges hatályáról úgy, hogy a felperesnek biztosítsa az említett ítélet kihirdetése napján meglévő magasabb besorolását, vagy azáltal, hogy a megtámadott határozatot semmilyen más olyan intézkedés nem kísérte, amely összhangba hozhatta volna a szolgálati érdeket és a felperes jogos érdekét, a Bizottság megsértette az arányosság elvét és a gondoskodási kötelezettségét.

d) A gondos ügyintézés elve

Az F-89/07. sz., *Kuchta kontra EKB* ügyben 2008. július 11-én hozott ítéletében, amely az EKB személyi állománya egyik tagja egyéni illetménykiigazítási határozatának jogszerűségére

vonatkozott, a Közszolgálati Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a gondos ügyintézés szabályai a személyzeti igazgatás tárgyában többek között feltételezik, hogy a hatáskörök felosztását valamennyi közösségi intézményen és szervezeten belül egyértelműen meghatározzák, és megfelelően nyilvánosságra hozzák. A Közszolgálati Törvényszék hatályon kívül helyezte a megtámadott határozatot, miután megállapította, hogy nem képes megállapítani sem annak megalkotóját, sem azt a hatóságot, amelyet – az EKB igazgatóságától származó hatáskör-átruházás útján – ilyen határozat meghozatalára felhatalmaztak.

2. A tisztviselő jogai és kötelezettségei

Az F-52/05. sz., *Q kontra Bizottság* ügyben 2008. december 9-én hozott ítéletben* a Közszolgálati Törvényszék első alkalommal értelmezte a személyzeti szabályzat 12. cikkének (3) bekezdését, amelynek meghatározása szerint pszichológiai zaklatás bármely olyan helytelen magatartás, amely egy időszak során ismétlődően vagy rendszeresen előfordul, és olyan fizikai magatartást, szóbeli vagy írott nyelvhasználatot, gesztusokat vagy más cselekvéseket tartalmaz, amelyek szándékosak, és alkalmasak arra, hogy bármely másik személy személyiségét, méltóságát, fizikai vagy pszichológiai integritását aláássák. A Közszolgálati Törvényszék álláspontja szerint az említett rendelkezés értelmében vett pszichológiai zaklatás megállapításához nem szükséges, hogy a fizikai magatartást, szóbeli vagy írott nyelvhasználatot, gesztusokat vagy más cselekvéseket azzal a szándékkal kövessék el, hogy az érintett személyiségét, méltóságát, fizikai vagy pszichológiai integritását aláássák. Elegendő, ha ezek a tevékenységek objektíve ilyen következményekkel járnak.

3. A tisztviselő előmenetele

a) Felvétel

A Közszolgálati Törvényszéknek lehetősége nyílt kifejtetni az álláspontját a versenyvizsgák tárgyában alkalmazandó számos szabály hatályáról.

Az F-145/06. sz., *Pascual-García kontra Bizottság* ügyben 2008. május 22-én hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy az a körülmény, hogy a kutatási tevékenység fejleszthette volna a jelölt képzettségét, és később lehetővé tette volna számára a doktori cím megszerzését, nem akadályozhatja meg azoknak az említett versenykiírás értelmében vett szakmai tapasztalatként való minősítését.

Az F-127/07. sz., *Coto Moreno kontra Bizottság* ügyben 2008. szeptember 11-én hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy a bírósági felülvizsgálat nem terjed ki a versenyvizsga-bizottság által a jelöltek ismereteinek és képességeinek megítéléséhez igénybe vett értékelésekre. Nem ez a helyzet a számszerű osztályzatok és a szöveges értékelések közötti egyezést illetően. Ugyanis ez az egyezés, amely a jelöltek közötti egyenlő bánásmód biztosítója, a bizottság munkáját meghatározó egyik szabály, amelynek betartását a bíróságnak kell ellenőriznie. Ezenfelül a számszerű osztályzatok és

a szöveges értékelések egyezése a vizgabizottságnak a jelöltek képességeire vonatkozó értékelésétől – amelynek elvégzése nem a bíróság feladata – független felülvizsgálat tárgyát képezheti a közösségi bíróság részéről, feltéve, hogy az egyezés felülvizsgálata az összhang nyilvánvaló hiányának ellenőrzésére korlátozódik.

Az F-74/07. sz., *Meierhofer kontra Bizottság* ügyben 2008. október 14-én hozott ítéletben* a Közszolgálati Törvényszék a versenyvizsga-bizottság szóbeli vizsgára vonatkozó határozatának indokolási kötelezettségét illetően kifejtette, hogy egyetlen egyéni kizáró osztályzatnak a jelölttel való közlése – függetlenül az érintett ügy sajátos körülményeitől – nem mindig minősül elegendő indokolásnak. A jelen esetben a Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy az eljárás során bizonyos pervezető intézkedések teljesítésének az alperes általi megtagadása miatt a Közszolgálati Törvényszéknek nem volt lehetősége arra, hogy teljes körű felülvizsgálatot gyakoroljon.

b) Értékelés

Az F-46/06. sz., *Skareby kontra Bizottság* ügyben 2008. március 6-án hozott ítéletében (amely ellen az Elsőfokú Bíróság előtt fellebbezést terjesztettek elő) a Közszolgálati Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a személyzeti szabályzat 43. cikkének a Bizottság által elfogadott általános végrehajtási szabályai 8. cikkének (5) bekezdéséből következik, hogy az adminisztráció köteles a beosztással rendelkező számára meghatározni az értékelés céljait és szempontjait. Ezen rendelkezés szerint az értékelő és a beosztással rendelkező között minden egyes értékelési időszak kezdetén lezajló formális párbeszédnek nemcsak a beosztással rendelkező által a referencia-időszak során nyújtott teljesítmény értékelésére kell vonatkoznia, hanem a referencia-időszakot követő év céljainak meghatározására is. Ezek a célok minősülnek a teljesítményértékelés hivatkozási alapjának.

c) Előléptetés

Az F-97/05. sz., *Buendía Sierra kontra Bizottság* ügyben, az F-98/05. sz., *Di Bucci kontra Bizottság* ügyben, az F-99/05. sz., *Wilms kontra Bizottság* ügyben és az F-104/05. sz., *Valero Jordana kontra Bizottság* ügyben 2008. január 31-én hozott ítéletekben a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy mivel az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottai alkalmazási feltételeinek – 2004. május 1-jei hatállyal való – módosításáról szóló 723/2004 rendelet nem tartalmaz az új szabályok azonnali alkalmazhatóságának elvétől eltérő rendelkezéseket, a személyzeti szabályzat ezen rendelettel módosított 45. cikkének (1) bekezdése az említett rendelet hatálybalépésének időpontjától azonnal alkalmazható volt. Következésképpen a Bizottság 2004 novemberében nem alkalmazhatta jogszerűen a régi személyzeti szabályzat 45. cikke (1) bekezdésének e rendelettel hatályon kívül helyezett rendelkezéseit a 2004. évi értékelési időszak végén a tisztviselő érdempontjainak összegét rögzítő határozat és ebben az időszakban az előléptetés elmaradásáról döntő határozat meghozatalához.

Az F-58/07. sz., *Collotte kontra Bizottság* ügyben, az F-66/07. sz., *Dubus és Leveque kontra Bizottság* ügyben, az F-92/07. sz., *Evraets kontra Bizottság* ügyben és az F-93/07.

sz., *Acosta Iborra és társai kontra Bizottság* ügyben 2008. december 11-én hozott ítéletekben a Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy a személyzeti szabályzat 45. cikkének (2) bekezdése – amely a tisztviselő azon kötelezettségére vonatkozik, hogy az első előléptetését megelőzően bizonyítsa alkalmasságát egy harmadik nyelven való munkavégzésre – nem volt alkalmazható az említett 45. cikk (2) bekezdésében előírt általános végrehajtási rendelkezések hatálybalépése előtt.

d) Új előmeneteli rend

i. Szorzótényező

Az F-22/07. sz., *Lafli kontra Bizottság* ügyben 2008. szeptember 4-én hozott ítélet (amely ellen az Elsőfokú Bíróság előtt fellebbezést terjesztettek elő) többek között a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 7. cikke (7) bekezdésének értelmezésére vonatkozott, amely a besorolási fokozatok elnevezése megváltozásának a 2004. május 1-je előtt felvett tisztviselők illetményére gyakorolt lehetséges hatásáról szól. Ez a meglehetősen technikai jellegű ítélet az új szabályozás – jelen esetben a személyzeti szabályzat reformja – azonnali alkalmazásának elvével összhangban álló értelmezést részesíti előnyben. Az ítélet megállapította különösen, hogy „az átmeneti intézkedések céljának a jellegüknél fogva a korábbi szabályozás új szabályozásba való átmenete megkönnyítésének kellene lennie a szerzett jogok anélkül való védelmével, hogy a tisztviselők valamely kategóriája javára fenntartsanak a korábbi szabályozás hatályát a jövőben keletkező helyzetekre, mint például az új előmeneteli rend keretében a magasabb fizetési fokozatba lépés”. Ráadásul „a kétértelműen megfogalmazott rendelkezések esetén – mint amelyeket jelen esetben kell alkalmazni –, amelyeket többféleképpen lehet értelmezni, azt az értelmezést kell előnyben részesíteni, amely lehetővé teszi a tisztviselők közötti ilyen eltérő bánásmód elkerülését”.

ii. Tanúsítványi eljárás

A fent hivatkozott *Putterie-De-Beukelaer kontra Bizottság* ügyben a Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy a személyzeti szabályzat 43. cikkének a Bizottság által elfogadott általános végrehajtási rendelkezéseiben meghatározott értékelési eljárás és a tanúsítványi eljárás végrehajtásának szabályairól szóló 2004. április 7-i bizottsági határozatban meghatározott tanúsítványi eljárás két egymástól eltérő eljárás, amelyek különböző szabályokon alapulnak. Ebben a tekintetben, noha az ellenjegyző jogosult a szakmai előmeneteli jelentés elfogadására, feltéve, hogy azt a fellebbviteli értékelő nem változtatja meg, a kinevezésre jogosult hatóságnak kell nyilatkoznia a tanúsítványi eljárás minden egyes szakaszában a tisztviselők pályázatáról. Különösen az említett hatóság – vagyis az értékelési eljárás ellenjegyzőjétől eltérő hatóság – feladata, hogy a rendelkezésre álló szakmai előmeneteli jelentések alapján értékelje a pályázók tapasztalatát és érdemeit.

Az F-19/06. sz., *Semeraro kontra Bizottság* ügyben 2008. február 21-én hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy a 2005. évi tanúsítványi időszakra vonatkozó osztályozási szempontokról szóló, 2005. május 11-i bizottsági határozat 1.1. pontja – amely szerint azon tisztviselők listájára való felvételhez, akiknek a tanúsítványi eljárásban való részvételét engedélyezték, a szakmai előmeneteli jelentésben el kell ismerni a tisztviselő teljesítőképességét – túllép azon felhatalmazás határain, amely szerint azon tisztviselők

listájának összeállítása céljából, akiknek engedélyezték a tanúsítványi eljárásban való részvételét, a kinevezésre jogosult hatóság határozza meg a szempontok értékét és azok súlyozását a tanúsítványi vegyes bizottság véleményét követően.

4. A tisztviselők javadalmazása és szociális biztonsági ellátásai

Az F-131/07. sz., *Baniel-Kubinova és társai kontra Parlament* ügyben 2008. december 2-án hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy azok az ideiglenes és/vagy kiegészítő alkalmazottak, akik napidíjban és ezt követően részleges vagy teljes összegű beilleszkedési támogatásban részesülnek (a szokásos tartózkodási helyüknek az alkalmazási helyükre való áthelyezéséről szóló nyilatkozatok alapján) ezt követően ugyanezen az alkalmazási helyen próbaidős tisztviselőként való alkalmazásuk időpontjában nem igényelhetnek újra napidíjat. A napidíj ugyanis azon tisztviselők és alkalmazottak számára van fenntartva, akiknek lakóhelyet kell változtatnia annak érdekében, hogy megfeleljenek a személyzeti szabályzat 20. cikkében szereplő követelményeknek, amely feltételnek a felperesek nem feleltek meg, mivel a lakóhelyüket már megváltoztatták, amint azt a beilleszkedési támogatás iránti kérelmükben bejelentették.

5. Az Európai Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek

a) Szerződéses alkalmazott besorolási fokozata

Az F-136/06. sz., *Reali kontra Bizottság* ügyben 2008. december 11-én hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy a legalább hároméves szakoktatást és szakképzést lezáró felsőfokú oklevelek elismerésének általános rendszeréről szóló, 1988. december 21-i 89/48/EGK tanácsi irányelv hatálya nem terjed ki azon mérlegelési jogkör korlátozására, amellyel egy intézmény a felvételi politikája keretében az oklevelek értékének összehasonlítása során rendelkezik. A 89/48 irányelv rendszerében az oklevelek összehasonlítását a különböző tagállamokban szabályozott meghatározott tevékenységekhez való hozzáférés érdekében végzik el. Az ilyen értékelés nem tévesztendő össze a különböző tagállamokban megszerzett tanúsítványok felsőoktatási értékének az Európai Közösségek valamely intézményén belüli beosztáshoz kapcsolódó besorolási fokozat meghatározása céljából való értékelésével.

b) A nem határozatlan időtartamú alkalmazottaknak a Bizottság szervezeti egységeinél való igénybevétele maximális időtartamáról szóló, 2004. április 28-i bizottsági határozat

Az F-54/07. sz., *Joseph kontra Bizottság* ügyben 2008. június 26-án hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék a nem határozatlan időtartamú alkalmazottaknak a Bizottság szervezeti egységeinél való igénybevétele maximális időtartamáról szóló, 2004. április 28-i bizottsági határozatot illetően kifejtette, hogy az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 85. cikkének (1) bekezdése értelmében a szerződéses alkalmazottak szerződéseinek mind a megkötésére, mind a meghosszabbítására vonatkozó

legfeljebb 5 éves felső határ előírásával a jogalkotó nem tiltotta meg az intézmények számára az ilyen típusú szerződések ennél rövidebb időtartamra való megkötését, illetve meghosszabbítását – az említett szabályozás 3a. cikke alapján –, amennyiben tiszteletben tartják az e szabályozás 85. cikkének (1) bekezdésében előírt legrövidebb időtartamot (hat vagy kilenc hónap az esettől függően). Az intézmény azonban ez utóbbi rendelkezés megsértése nélkül általános jelleggel és személytelenül nem csökkentheti – a jelen esetben általános végrehajtási rendelkezések vagy egy általános hatályú belső határozat útján – a szerződéses alkalmazottak foglalkoztatásának leghosszabb lehetséges időtartamát, amelyet maga a jogalkotó határozott meg.

A költségekről

1. A Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatának hatálybalépése előtt megindított ügyek

A Közszolgálati Törvényszék több ízben alkalmazta az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdését, amelyet az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének felállításáról szóló, 2004. november 2-i 2004/752/EK, Euratom tanácsi határozat (HL L 333., 7. o.) 3. cikkének (4) bekezdése értelmében a Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatának hatálybalépéséig megfelelően alkalmazni kell. Így az F-84/07. sz., *Islamaj kontra Bizottság* ügyben 2008. június 24-én hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy kivételes okból elrendeli a költségeknek a felek közötti megosztását, míg a fent hivatkozott *Bui Van kontra Bizottság* és *Lafili kontra Bizottság* ügyekben hozott ítéletekben a Közszolgálati Törvényszék megosztotta a költségeket az egy vagy több pontban pervesztes felek között.

Azt is érdemes hangsúlyozni, hogy egy olyan ügyben, amelyben a Közszolgálati Törvényszék úgy határozott, hogy az eljárás okafogyottá vált, amely esetben a bíróság a költségekről szabad mérlegelése szerint határoz, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikkének megfelelően alkalmazandó 6. §-a szerint az alperest kötelezték a felperes részéről felmerült valamennyi költség viselésére (az F-77/07. sz., *Labate kontra Bizottság* ügyben 2008. február 1-jén hozott végzés). A Közszolgálati Törvényszék ugyanis figyelembe vette egyrészt azt a körülményt, hogy a Bizottság nem válaszolt a felperes által benyújtott panaszra, másrészt azt a tényt, hogy a megtámadott határozat visszavonásával a Bizottság hallgatólagosan elismerte, hogy e határozat elfogadási eljárása kifogásolható, így közvetlenül hozzájárult ahhoz, hogy az üggyel a közösségi bírósághoz forduljanak.

2. A Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatának hatálybalépése után megindított ügyek

A Közszolgálati Törvényszék eljárási szabályzatának 2007. november 1-jei hatálybalépésével járó egyik lényeges újdonság a költségek szabályozására vonatkozik. Az eljárási szabályzat 87. cikkének 1. §-a értelmében a Közszolgálati Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az említett szabályzat 87. cikkének 2. §-a szerint ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék úgy határozhat, hogy

a pervesztes felet csak a költségek egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.

Az F-6/08. sz., *Blais kontra EKB* ügyben 2008. december 4-én hozott ítéletben a Közszolgálati Törvényszék először alkalmazta az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-ában előírt méltányosságra vonatkozó rendelkezést, és jöllehet a felperes pervesztes lett, őt a saját költségein kívül csak az alperes részéről felmerült költségek felének viselésére kötelezte. A Közszolgálati Törvényszék úgy vélte, hogy méltánytalan volna a felperest az alperes teljes költségének viselésére kötelezni, tekintettel először is arra a körülményre, hogy úgy tekinthető, hogy az eljárást részben az alperes magatartása okozta, másodsor a felperes vonatkozásában a jogvita lényeges pénzügyi tétjére, harmadsor arra a tényre, hogy a felperes érvei nem voltak megalapozatlanok, negyedsor a felperes személyes helyzetére, és végül arra a körülményre, hogy a költségek azon összege, amelynek viselésére a felperest lehetne kötelezni, magasabb volt, mint a Közszolgálati Törvényszék előtti jogviták többsége esetében, mivel az alperes nemcsak a saját meghatalmazottaival, hanem egy ügyvéddel is képviseltette magát.

Az F-141/07. sz., *Maniscalco kontra Bizottság* ügyben 2008. július 10-én hozott végzésben a Közszolgálati Törvényszék kifejtette, hogy az a kérelem, miszerint a költségek viseléséről a jogszabályoknak megfelelően határozzanak, nem tekinthető a költségeknek a pervesztes fél általi viselésére vonatkozó kérelemnek.

Végül jelezhetjük, hogy az F-53/07. sz., *Iordanova kontra Bizottság* ügyben 2008. november 25-én hozott végzésben a Közszolgálati Törvényszék az eljárási szabályzat 98. cikkének 4. §-át alkalmazta, amely szerint, amennyiben a költségmentesség kedvezményezettje pervesztes lesz, a Törvényszék, ha az a méltányosság alapján indokolt, az eljárást befejező határozatban a költségekről szólva elrendelheti, hogy a másik vagy a többi fél viselje saját költségeit, vagy hogy ezeket a költségeket a Törvényszék pénztára – költségmentesség címén – teljes egészében vagy részben vállalja át.

II. Ideiglenes intézkedés iránti kérelmek

2008-ban négy ideiglenes intézkedés iránti kérelem került elbírálásra, amelyeket a Közszolgálati Törvényszék a kért ideiglenes intézkedés sürgősségének – amit az állandó ítélkezési gyakorlat akként határoz meg, hogy a felperes érdeke súlyos és helyrehozhatatlan sérelmének elhárítása érdekében a kért intézkedést az érdemi döntéshozatal előtt el kell rendelni, és annak az érdemi döntéshozatal előtt ki kell fejtenie hatását – hiánya miatt elutasított (a Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-64/07. R. sz., *S kontra Parlament* ügyben 2008. január 30-án, az F-19/08. R. sz., *Bennett és társai kontra OHIM* ügyben 2008. április 25-én, az F-52/08. R. sz., *Plasa kontra Bizottság* ügyben 2008. július 3-án és az F-80/08. R. sz., *Wenig kontra Bizottság* ügyben 2008. december 17-én hozott végzései).

A fent hivatkozott *Wenig kontra Bizottság* ügyben hozott végzésben a Közszolgálati Törvényszék elnöke különösen emlékeztetett arra, hogy az intézkedéseknek abban az értelemben kell ideiglenes jellegűnek lenniük, hogy azok nem határozhatják meg előre az érdemi határozat tartalmát. A fennálló érdekek mérlegelésének keretében figyelembe kell

venni a határozat végrehajtása esetleges felfüggesztésének visszafordíthatatlan jellegét, és a felperes kérelmének csak akkor kell helyt adni, ha a kérelmezett intézkedés sürgőssége vitathatatlannak tűnik.

III. Költségmentesség iránti kérelmek

A felek részére szóló gyakorlati útmutató 2008. május 1-jei hatálybalépése óta valamennyi költségmentesség iránti kérelmet egy kötelező nyomtatványon kell benyújtani, amely tartalmazza a kérelmezőknek szóló útmutatót.

A Közszolgálati Törvényszék a 2008. évben hét ízben határozott költségmentesség iránti kérelemről. Az F-142/07. AJ. sz., *Kaminska kontra Régiók Bizottsága* ügy kivételével, amelyben helyt adtak a költségmentesség iránti kérelemnek, a kérelmeket amiatt kellett elutasítani, hogy a felperes nem volt gazdasági helyzeténél fogva teljes egészében vagy részben képtelen a jogsegély és a Közszolgálati Törvényszék előtti képviselő költségeinek viselésére, vagy ezt nem bizonyította.

A költségmentesség iránti kérelmeket elutasító végzésekben a Közszolgálati Törvényszék többek között emlékeztetett arra, hogy az eljárási szabályzat 95. cikke 2. §-ának második bekezdése kifejti, hogy a kérelmező gazdasági helyzetét olyan objektív tényezők fényében értékelik, mint például a jövedelem, a tőke vagy a családi állapot. Úgyszintén emlékeztetett arra, hogy az említett szabályzat 96. cikke 2. §-ának első bekezdése szerint a kérelemhez csatolni kell a kérelmező gazdasági helyzetének értékelését lehetővé tevő minden információt és igazoló iratot, mint például illetékes nemzeti hatóság által kiállított, e gazdasági helyzetet tanúsító okiratot.